

[Poul Nødgaard]

Rønn Hornbech, om der i Venstres folketingsgruppe er dækning for, at man faktisk er imod åbenhed i menighedsrådene.

Der træffes meget vidtgående beslutninger i menighedsrådene, som der godt kunne være borgere i kommunen, der var meget interesseret i at høre forhandlingerne om. Lad mig her henvise til, at vi har byrådene, amtsrådene og Folketinget, hvor vi befinder os i dag. Tilhørerne kan sidde oppe på pladserne og høre, hvad jeg mener, hvad fru Birthe Rønn Hornbech mener osv. Det er faktisk muligheden for det, fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre – Danmarks liberale parti – vil tage fra borgerne.

Så tilføjede fru Birthe Rønn Hornbech, at man kunne holde et møde sådan en gang imellem. Men de møder en gang imellem bliver måske aldrig afholdt, eller også er beslutningerne allerede truffet, når de bliver afholdt.

Jeg synes, Venstre skulle tage under kraftig overvejelse at nyvurdere deres synspunkt på dette område.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Netop som det på flere områder knager i den danske folkekirke, bl.a. med diskussioner om, hvem der er værdige til medlemskab af kirken og dens råd, og hvem der kan eller skal udtale sig om dette eller hint, starter årets store kirkelovgivningsdag med dette forslag, hvor hovedformålet ifølge den skriftlige fremsættelse er: »... et ønske om at skabe større interesse for menighedsrådsarbejdet ved blandt andet gennem større åbenhed at give mulighed for, at vælgerne kan følge med i, hvad der sker i menighedsrådet.«

Ordet åbenhed er jo et positivt ladet ord i et demokrati, og ingen demokrat ville vove at have noget imod det. I den næste sætning kommer begrundelsen for, at det er nødvendigt at lovgive om denne større åbenhed, nemlig stemmeprocenten, som ved det sidste menighedsrådsvalg i november 1992 var 16,7 pct. Spørgsmålet er så, om den med ministerens ord gennemgribende revision af den gældende lov, en ændret systematik og en række nye bestemmelser vil animere til dette ædle mål.

Da jeg havde tygget mig igennem lovens 9 kapitler med tilhørende bemærkninger – og jeg vil heller ikke undlade lige at nævne, at jeg som kirkeordfører i modsætning til traditionerne på dette område først er blevet bekendt

med den endelig udgave for en lille uges tid siden – sad jeg tilbage med en fornemmelse af, at de tiltag, der sker med dette, blot er et lille skridt, og at det ikke fjerner min tvivl om, at vi ikke kan og skal lovgive os ud af den manglende interesse.

Lad mig strejfe nogle enkelte punkter i lov om menighedsråd. Først kort om systematikken:

Når man nu har foretaget en gennemgribende revision og gennemskrivning, ville jeg egentlig ønske, at revisionen var blevet brugt til i lovens første paragraf at fastslå menighedsrådenes formål og opgaver. Teksten i det – om jeg så må sige – private løfte, som hvert nyvalgt rådsmedlem underskriver, og som er beskrevet i § 7, kunne godt have været udgangspunkt for dette. Det er muligt, at det ligger gemt i § 1's ord om anliggender, men jeg havde altså gerne set, at den folkestyrede kirke var blevet udtrykt rent og purt i lovens første paragraf. For hvad er det for et kirkesyn, der ligger bag dette forslag? Jeg kunne have ønsket, at det demokrati, som bør være på alle niveauer, var trådt så klart frem, at følelsen af, at vi også med dette forslag træder endnu et skridt nærmere en statsstyret kirke, var bortvejret.

Det altoverskyggende debateme i kirkelige kredse i det sidste år har som nævnt af de forrige ordførere været forslaget om, at præsterne ikke skulle have stemmeret i rådene. Det har ministeren så afholdt sig fra at fremsætte i fuld form i hvert fald, og det finder vi i SF er godt. Forholdet mellem præst og råd er ikke et almindeligt arbejdsgiver-lønmodtager forhold; et af mine personlige hovedsynspunkter på folkekirkeordningen er, at præsten er en del af menigheden, så præst og menighed er ét.

Derfor er jeg heller ikke tilhænger af det kompromis, som tilsyneladende er opstået undervejs i forhandlingerne om indskrænkningerne i præsters stemmeret, og jeg er for så vidt heller ikke enig i, at vikarer ikke skal have stemmeret. Jeg synes, at når vedkommende i øvrigt indtræder i alle den tjenesteledige præsts opgaver og rettigheder, bør hun også indtræde fuldt ud i vedkommende præsts rolle i menighedsrådet.

Af de forskellige tiltag til at skabe åbenhed, større offentlighed om mødernes afholdelse, dagsorden og referater med afstemningsresultat